

hos det øvrige Personale, der er beskæftiget dermed, for at det skal give et saadant Udbytte, at det navnlig under Concurrencer med de kjøbenhavnske Brænderier kan bestaa. Det er meget vanskeligt at tilveiebringe alle disse Betingelser paa Landet, hvor man er fjernet fra andre Brænderier, og hvor den ene Brændevinsbrænder ikke kan lære eller opmuntre den anden. Man vil derfor, om man ogsaa giver Udgangen til at brænde paa Landet fri, ikke opnaa, at Brænderiernes Antal der bliver større; man vil faae at se, at selv om man giver en nok saa ubegrænset Udgang til Brænderier paa Landet, ville Brænderierne dog blive i Byerne. Jeg tror altsaa, at det Moment, der i saa Henseende er blevet gjort gjældende, langtfra fortjener den Vægt, man har lagt derpaa.

Ordføreren: Ja, efter den Udtalelse, som vi nu hørte fra det ærede kongevalgte Medlem, ved jeg dog ikke, om jeg ikke tør gjøre Regning paa hans Stemme for Flertalsforslaget; thi efter Flertalsforslaget vil alt Bevillingsvæsen ophøre. Jeg siger ikke dette, fordi jeg lægger en saa overordentlig Vægt paa Flertallets Forslag ligeoverfor det af det ærede Mindretal stillede, og det vil jo ogsaa ses, at Udvalgets øvrige Medlemmer have subsidært sluttet sig til det Forslag, der foreligger fra det ærede Medlem for 10de Kreds (Sesken); men saa maa vi dog vide een Ting, den nemlig, at saa ville vi fremdeles staa paa det Standpunkt, at man stadig maa have in mento: Vi have endnu ikke ordnet Udgangen til Brændevinsdrift; det staar endnu som en uløst Opgave i Næringsloven. Man vil altsaa komme tilbage til dette Spørgsmaal, og det forekommer mig derfor, at, naar der dog nu er Tale om at ordne hele dette Anliggende, vil det være allerheldigt at gribe Sagen strax, gjøre Skridtet helt ud og trække Grændsen saaledes, som man vil forunde Kjøbstæderne den, og derimod at lade Brændevinsdriften være fri alle andre Steder. — Jeg har ikke sagt, at Forholdet fra Brændevinshandelsloven var aldeles analogt med det, der her er Tale om, men jeg har sagt, at man dog der kunde søge et Tilknætningspunkt, der kunde danne et godt

Grundlag for det Forslag, der foreligger fra vor Side. Jeg kan derfor ikke Andet end principalt ønske, at Thinget vil stemme for Flertalsforslaget. Jeg tør gjøre Regning paa ialtfald een Stemme blandt Thingets Medlemmer, men jeg kan paa den anden Side ikke sige, at vi ikke have haft for Die, at en Bevaring af det Bestaaende er en modtagelig Tilstand, og vi have som sagt derfor ogsaa subsidært sluttet os til Forslaget under Nr. 4.

Wihsfeld: Jeg skal kun bemærke, at jeg ved mine Uttringer slet ikke har tænkt paa, at man nu strax skulde gaa til at svinde Brændevin i enhver Hytte paa Landet; jeg tænker mig derimod en fjernere Fremtid, hvor den Intelligents og den Kapital, som nu fra saa mange Sider anvendes i Landbruget, ogsaa vil kunne kaste sig paa denne vigtige Næringsdrift, og jeg tror navnlig — der maa naturligvis først komme et helt Tillæg til Landmændenes Uddannelse i en Retning, som vi hidtil ikke have beskæftiget os med —, at, naar Forholdet stilles frit, da ville sandelig de store Giere paa Landet vel komme til at kunne konkurrere med de mange smaa Brænderier omkring i Kjøbstæderne.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Flertallet (Sesken subsidært) til Lovforslagets § 2:

Paragraphen affattes saaledes: „Til at erholde Borgerskab eller Næringsbevis som Brændevinsbrænder udfordres ikkun Opfyldelsen af de almindelige Betingelser i Næringslovens § 2.

Brænderier paa Landet maa ikke anlægges i kortere Afstand end 1½ Mil fra nærmeste Kjøbstad.“

forkastedes med 32 Stemmer imod 15.

2) Lovforslagets § 2 (se Tillæg A. Sp. 1567—68)

forkastedes med 27 Stemmer imod 21.